

गुणैर्महान् अतएवमहत्तमः॥ ७॥ गुणैर्विजृम्भितमूर्जितगुणवद्भिः सभाजितं सत्कृतं यशोगुणं तमर्चयन् प्राह सदसस्पते शौनक ॥ ८॥ लब्धान्यशेषसुरा
णामर्हणानियेनसः किमकरोदिति शेषः ॥ ९॥ श्रवणौत्सुक्यमाविष्कुर्वन् प्रार्थयते कोन्विति यस्य विक्रमः पृथ्वीदोहनं तस्योच्छिष्टतुल्यं कामम् त
त्तस्य कर्मवद ॥ १०॥ प्राचीनकर्मभिः प्रारब्धानेव बभुजे न तु भोगांतरार्थं कर्माणि करोति तदपि भोगेन पुण्यक्षपणे च्छयानतु सुखासक्तयेत्यर्थः ॥ ११॥
अस्खलितोऽप्रतिहत आदेश आज्ञायस्य सप्तसु द्वीपेष्वेक एव दंडं धारयतीति तथा किं सर्वत्र नेत्याह ब्रह्मकुलव्यतिरेकेण अच्युतगोत्रप्रवर्तकतुल्योये

स एव मादीन्यनवद्यचेष्टितः कर्माणि भूयांसि महान्महत्तमः ॥ कुर्वन् शशासावनिमंडलं यशः स्फीतं निधाया
रुरुहे परंपदम् ॥ ७॥ सूत उवाच श्रुत्वा दिराजस्य यशो विजृम्भितं गुणैरशेषैर्गुणवत्सभाजितम् ॥ क्ष
त्तामहाभागवतः सदसस्पते कौषारं विप्राह गृणंतमर्चयन् ॥ ८॥ विदुर उवाच सोऽभिषिक्तः पृथुर्विप्रैर्ल
ब्धाशेषसुरार्हणः ॥ विश्रच्च वैष्णवं ते जो बाह्वोर्याभ्यां दुदोह गाम् ॥ ९॥ कोन्वस्य कीर्तिनश्च नोत्यभिज्ञो यद्वि
क्रमोच्छिष्टमशेषभूपाः ॥ लोकाः सपाला उपजीवंति काममद्यापि तन्मेव दकर्म शुद्धम् ॥ १०॥ मैत्रेय उ
वाच गंगायमुनयोर्नद्योरंतराक्षेत्रमावसन् ॥ आरब्धानेव बभुजे भोगान् पुण्यजिहासया ॥ ११॥ सर्व
त्रास्खलिता देशः सप्तद्वीपैकदंडधृक् ॥ अन्यत्र ब्राह्मणकुलादन्यत्राच्युतगोत्रतः ॥ १२॥ एकदा सीन्महासत्र
दीक्षा तत्र दिवौकसाम् ॥ समाजो ब्रह्मर्षीणां च राजर्षीणां च सत्तम ॥ १३॥ तस्मिन्नर्हत्सु सर्वेषु स्वर्चितेषु य
थाऽर्हतः ॥ उत्थितः सदसो मध्ये ताराणामुदुराडिव ॥ १४॥ प्रांशुः पीनाय तभुजो गौरः कंजारुणेक्षणः ॥ सु
नासः सुमुखः सौम्यः पीनांसः सुद्विजस्मितः ॥ १५॥ व्यूढवक्षा बृहच्छ्रोणिर्वलिवल्गुदलोदरः ॥ अवर्तनाभि
रोजस्वीकांचनोरुरुदग्रपात् ॥ १६॥

षां वैष्णवानां तद्व्यतिरेकेण च ॥ १२॥ एकदा तस्य महासत्रदीक्षा आसीत् तत्र सत्रे
देवादीनां समाज आसीदित्यर्थः ॥ १३॥ तस्मिन्पूज्येषु अर्चितेषु सत्सु सदसो मध्ये उत्थितः सन् समंततः समैक्षते तिष्ठेनान्वयः ॥ १४॥ प्रांशुरुन्नतः पी
नावायतौ भुजौ यस्य कंजवदरुणेर्दक्षणे यस्य शोभना द्विजाः स्मितंचयस्य ॥ १५॥ व्यूढं विस्तीर्णं वक्षो यस्य वलिभिस्ति सृभिर्वल्गुसुंदरंदलवदधोऽ
ग्रमश्वत्थपत्रमिव उपरिविस्तृतमधस्तत्संकुचितमुदरं यस्य आवर्तवन्निम्नानाभिर्यस्य कांचनवदुज्ज्वला वूरू यस्य उदग्रावुन्नताग्रौ पादौ यस्य ॥ १६॥